

Pan profesor Jiří Widimský se dožívá životního jubilea

Vážený pane profesore,

dovoluji si navázat na laudace prof. Vladimíra Staňka a prof. Bohuslava Ošťádal a přidat se za výbor České kardiologické společnosti ke gratulaci k Vašemu významnému životnímu jubileu. Ve výše uvedených textech byl shrnut Váš profesionální život v mnoha detailech, doplním ho tedy vlastním pozorováním toho, jak jsem Vás měl možnost asi 45 let poznávat. První setkání bylo na úrovni „profesor Jiří Widimský – legenda kardiologických atestací“ – tedy ještě dříve, než jsem měl tu čest být jedním z prvních českých lékařů, z kterých jste po proběhlé atestaci z kardiologie dělal české kardiology. Šířila se tehdy pověst nekompromisního, přísného examinátora, který rád „vyhazuje“, pokud není zkoušený znalý výsledků studií publikovaných v tehdy ještě méně dostupných zahraničních časopisech. A následovalo setkání druhé, osobní, kdy jsem se jako mladý kardiolog ocitl před komisí Vámi vedenou. Byl jste tehdy přísný, ale současně jsem poprvé

poznal Váš lehký a zároveň vlídný sarkasmus při některých diskusích nad otázkami, které byly probírány, přítomen byl také nadhled a pochopení pro nervozitu zkoušeného. A měl jsem od toho setkání i dojem, že si kardiologové po proběhlé atestaci pamatujete osobně, když následovala další setkání při odborných akcích České kardiologické společnosti – a to byl „další profesor Widimský“: výborný rétor, kritický a nesmírně vzdělaný diskutující, vždy dokládající argumenty citací zdrojů poznání. Pamatuji si, jak jste při kritických poznámkách vždy začínal oslovením „Pane doktore“ a následovala diskuse, pro Vás vždy „vítězná“. Čas šel dále a začali jsme se setkávat osobně na výboru Pracovní skupiny plicní cirkulace ČKS. Byl jste pro nás mladší ikonou této oblasti kardiologie a pomohl jste zásadně k renesanci zájmu o tuto problematiku v posledních 15 letech – vždy, když to bylo potřeba, jste vyhověl žádosti o pozvanou přednášku, ale také sepsání publikace nebo kapitol do monografií. V této oblasti – pracovního zaujetí – jste na mě vždy měl pozitivní vliv – ohromný „tah na bránu“, neutuchající studium literatury, připomínky všeho nového, co se objevilo v písemnictví. A tak přišla i doba, kdy jsem měl možnost Vás poznat důvěrněji osobně – to, když jsme se spolu rozhodli sepsat rozhovor o Vaší lásce ke kardiologii, o Vašem životě nejen v práci, ale také s rodinou, poznal jsem Vaši milou paní Dagmar, její lahodné koláče, kterými nás častovala při našem setkávání u Vás doma i na chalupě v oblíbené Lenoře na Šumavě. I při těchto rozhovorech bylo možné poznat, že medicína a kardiologie zvláště jsou pro Vás celoživotní prioritou, že pro Vás nikdy nepřestanou touto prioritou být, ani tehdy, když to většinou jiní již nedokážou. Na tato naše setkávání máme společnou vzpomínku ve formě monografie, pro mě jsou to i vzpomínky na setkávání s osobností, jakých má česká kardiologie jen málo.

Věřím, milý pane profesore, že přijmete velký dík za Vaši celoživotní práci pro českou kardiologii, současně i hluboký obdiv nad Vaší vitalitou a pracovitostí, přijměte i přání dobrého zdraví a radosti z úspěchů Vašich synů Petra a Jiřího, z Vašich vnoučat, dnes již i pravnuků a pravnuček!

Za výbor ČKS, ale i za všechny české kardiology velmi srdečně
Michael Aschermann